

til Forhandling, og jeg, som kom til at aabne Forhandlingen, tog overmaade mildt, overmaade lemfældigt paa Sagen, idet jeg viste alt det Hensyn, som det var muligt for en forud erklæret Modstander af Pryglestraffens Indførelse. Efter Forhandlingen gik Sagen i Udvalg, og først efter at der i Udvalget ved et Medlems Bestræbelser var blevet sat Løkkemad for Indførelsen af den Pryglestraf, som vi fordømte, var det, jeg fandt det nødvendigt her at imødegaa Forslaget med al den Varme og Styrke, som Sagen i og for sig fortjente, og som den givne Anledning gjorde nødvendig. Men selv under denne Imødegaaelse gjorde vi intet andet, end at vi benyttede den Frihed for os, som vi resignerende og hensynsfuldt havde indrømmet den højtærede Minister, endskønt den efter det forud passerede ikke tilkom ham, men alene os.

Justitsministeren (Alberti): Jeg haaber, den højtærede Formand vil tillade mig ganske kort at imødegaa det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlems Fremstilling af, hvad der var gaaet forud for den Scene, han lavede her i Salen i Fjor Foraar, er ikke rigtig. Det forholder sig bl. a. ikke rigtigt, at et Lovforslag om eller i det hele taget Spørgsmaalet om Legemsstraf for Voldsforbrydelser har været afgjort tidligere her i Tinget. Det forholder sig heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det paa et Partimøde var blevet vedtaget, at der skulde være „frit Slag“ i denne Sag. Det var noget ganske andet, der blev vedtaget eller omtalt i Partimødet. Og naar det ærede Medlem taler om, at han her i Salen — og vel at mærke uden noget som helst forudgaaende Varsel eller Meddelelse til andre — optraadte med en vis Varme og Styrke, saa ville ærede Medlemmer her i Salen meget let kunne afgøre, hvorvidt denne Varme og Styrke, hvormed han angreb sine Partifæller og truede dem med Vælgerne, var i Overensstemmelse med parlamentarisk Pligtfølelse eller ikke. Jeg maa tilstaa, at jeg havde den Gang noget vanskeligt ved at forstaa hans Opførsel, men efter hvad der nu er passeret i Løbet af de sidste 3 Uger, forstaaer jeg det meget vel.

Krabbe: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Jeg vil give det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning, men jeg vil dog sige, at den Sag, der nu

er bleven diskuteret, ligger alt for langt borte fra den Sag, der ligger for, til nu at kunne behandles.

Krabbe: Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Formand deri og beklager meget, at denne Sag er bleven inddragen i Forhandlingen. Jeg skal blot gøre den lille Bemærkning til den højtærede Justitsminister, at jeg ikke har sagt, at Spørgsmaalet om Pryglestraf var afgjort her i Tinget, men jeg har sagt, at det Parti, hvortil jeg hørte den Gang, havde sin Stilling i dette Spørgsmaal. Med Hensyn til hvad der foregik i det Partimøde, hvor vi toge Hensyn til den højtærede Ministers afvigende Stilling, da kan jeg selvfølgelig ikke andet end sætte mit Ja imod den højtærede Ministers Nej, men det er jeg overbevist om, at ærede Medlemmer her maa give mig Medhold i, at hvad der skete, var, at der blev givet „frit Slag“.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem beklagede, at denne Sag er bleven berørt, er det en Beklagelse, han maa rette mod sig selv, thi han vilde slaa sig til Ridder paa den parlamentariske Pligtfølelse, han i denne Sag havde udvist i Fjor, og da fandt jeg det naturligt og skyldigt at gøre opmærksom paa, hvorledes han overhovedet ser paa Spørgsmaalet om parlamentarisk Pligtfølelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stub): Den Modtagelse, som dette lille Lovforslag, der her foreligger til Behandling, har faaet, har, som jeg sagde før, beredt Forslagsstillerne Glæde, men det har dog tillige beredt dem en lille Overraskelse ved at føre til den Debat, som nylig er afsluttet.

Det Ændringsforslag, som var stillet af det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen), og som nu er taget tilbage, skal der ikke omtale. Angaaende det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) m. fl., mener jeg, at hvad der end kan siges for eller imod det sagligt, vil det være meget uheldigt at afgøre et Principspørgsmaal ved et lille Lejlighedsforslag, der bliver let derved lagt dette for store Hindringer i Vejen. Og da jeg maa antage, at ogsaa de ærede Forslagsstillere have nogen Interesse for de gamle Tilnavnes Bevarelse, synes jeg, man kunde have ventet, at de ikke vilde lægge dette lille Lovforslag den Hindring i Vejen, som dette Ændringsforslag sikkerlig vil være,